

Komponisten Ståle Kleiberg opplevde nylig at operaen *David og Batsheba* ble satt opp for første gang på en scene. Det skjedde i Nederland og Tyskland.

David og Batsheba: At noen våger å ta tak i noe i så stort format er fantastisk givende for en komponist.

– Jeg fikk nylig oppleve mitt eget verk, *David og Batsheba*, fremført scenisk for første gang. At noen våger å ta tak i noe i så stort format, og til og med tilfører det kvaliteter, er fantastisk givende for en komponist. Det nederlandske selskapet Opus i samarbeid med Philharmonia-orkesteret i Amsterdam stod bak produksjonen, som resulterte i tre fulle kirker i Nederland og München.

– Å overlate et verk i andres hender for kunstnerisk bearbeidelse er en risiko, men jeg har alltid tenkt at verket skal kunne realiseres på mange ulike måter. Jeg selv overskuer ikke alle mulighetene, det er uhyre spennende å la andre bearbeide det kunstnerisk, også på områder helt utenfor mitt fagfelt. Denne produksjonen brukte videokunst som et viktig element. Alle solistene ble flyttet rundt i rommet på egne vogner og hadde hver sin skuespiller som uttrykte de sterke emosjonene i det indre dramaet. Koret kommenterer de etiske dilemmaene underveis, verket har lite ytre handling, det er de indre konfliktene hos hver enkelt rollekarakter som er viktig.

Uttrykket ble forsterket av det stiliserte grepet, og skuespillerne klarte å formidle emosjonene på en måte som stemte med det som ligger i musikk og libretto. I verste fall kan slik bearbeidelse gå helt på tvers av det jeg vil si, – nå ble verket hjulpet frem av de grepene som var gjort.

Hvilken litterær opplevelse sitter sterkest i deg?

– Jeg blir aldri ferdig med Goethes *Faust* og Dantes *La Divina commedia*. De to klassikerne har hatt skjellsettende betydning for meg, og jeg vender stadig tilbake til dem. De grunnleggende, eksistensielle spørsmålene behandles på en måte som gjør dem til uuttømmelige kilder for nye refleksjoner.

– Har du en kulturopplevelse fra barndommen som har preget deg?

– Jeg husker ennå min første teateropplevelse, *Annie get your gun*, på Rogaland teater. Jeg ble uhyre fascinert av fiksjonen. Fra tolvårsalderen begynte jeg å gå på orkesterkonserter, gjerne alene. En ny verden åpnet seg gjennom standardrepertoiret, jeg husker spesielt Beethovens 5. klaverkonsert som gjorde et enormt inntrykk.

– Hvilken film er den viktigste du har sett?

– Det må bli en av Ingmar Bergman. *Høstsonaten* var fantastisk, og *Det syvende seglet* er en av de tidlige som gjorde sterkt inntrykk. Det psykologiske dramaet og de menneskelige konfliktene blir sterke og synlige.

Hvis du skulle velge et annet kunstuttrykk...?

– Jeg ville viet meg til diktetekunsten og skrevet bøker i flere sjangere.

LARS O. FLYDAL